

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet fremfætter Forslag til Lov om Pensionering af Lærere og Lærereinder ved Almueskolevæsenet paa Færøerne.

Formanden: Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet er forhindret i at være til Stede her, men den ærede Indenrigsminister er rede til at overtage hans Hverv.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg skal altså paa min Kollegas Begne tillade mig at fremsette Forslag til Lov om Pensionering af Lærere og Lærereinder ved Almueskolevæsenet paa Færøerne. Forslaget fremsettes her, som det er modtaget af Lagtinget paa Færøerne, og jeg finder ikke Anledning til at tilføje yderligere Bemærkninger end dem, der findes i Lovforslagets Motiver.

Formanden: Eksemplarer af det fremsette Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 25 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B, Sp. 511 ff.)

Uden for Betænkningen var stillet følgende Vædringsforslag:

Af Indenrigsministeren, tiltraadt af Udvalget:

Som nyt Nr. 187 (eller — hvis Udvalgets Vædringsforslag vedtages — Nr. 177) indsettes:

„Nils Boffström, Smedesvend af Aarhus, født i Kongeriget Sverig“, hvorefter de efterfølgende Nummere rettes i Overensstemmelse hermed.

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Vædringer sættes under Forhandling under et.

Formanden: Inden Forhandlingen begynder, gør jeg opmærksom paa, at en Trykfejl har indsnøget sig i Betænkningen, idet der nemlig Sp. 514 overst staar „Forsørgelsesret“ i Stedet for „Forsørgelsespligt“. Forhandlingen er hermed aabnet, den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Stühr): Naar dette Lovforslag i Aar kommer til anden Behandling paa et senere Tidspunkt, end det plejer at være Tilfældet, er Grunden ikke den, at Arbejdet ikke er blevet fremmet med samme Hurtighed som sædvanligt. Det sædvanlige Arbejde med Gennemgangen af Ansøgningerne er trods det i Sammenligning med det sædvanlige ualmindelig stort Antal Ansøgninger fremmet lige saa hurtigt som i tidligere Aar; man var færdig dermed allerede ved Udløbet af Oktober Maaned. Naar Sagen ikke desto mindre først nu kommer til anden Behandling, da skyldes dette ganske særegne Forhold, som i Aar ere til Stede med Hensyn til dette Lovforslag, og der er allerede i Betænkningen gjort opmærksom derpaa. Medens det tidligere har været saaledes, at Ansøgnernes Antal, som i den første Aarrække, efter at vi havde faaet den frit Forfatning her i Landet, kun var forholdsvis lille, der kunde være Aar, hvor der endog saa slet ingen var — de sidste Aar i Gennemsnit har været omtrent 120 om Aaret — omfatter dette Lovforslag 389 Personer og med det senere tilkomne Vædringsforslag af Indenrigsministeren 390. Og det paatvinger sig da uvilkaarlig, at Grunden til denne stærke Stigning i Antallet af Ansøgningerne maa søges i de Love, som bleve vedtagne i Fjor, nemlig Loven om Alderdomsunderstøttelse og den ny Fattiglov. Dette er ikke en blot Gissning, thi naar man efterser Ansøgningerne, viser det sig, at nogle Ansøgere udfryktelig udtale, at de søge Indfødsret for at faa Del i de Goder, Alderdomsforsørgelsesloven tilføjer de danske Borgere, men bortset herfra paatvinger denne Betragtning sig vilkaarlig, naar man læser Ansøgningerne i det hele. Der er jo derfor tilstrækkelig Anledning til at tage denne Sag under nærmere Overvejelse. Det er dette Udvalget har ment, og derfor har Sagen været Genstand for en omhyggelig Drøftelse. Det forhold sig nemlig nu saaledes i Modsetning til tidligere, at medens tidligere Udlændinge kunde erhverve Forsørgelsesret i Danmark uden at have Indfødsret, kunne de efter den ny Fattiglov ikke faa Forsørgelsesret her i Landet uden at have Indfødsret. Naar man altså vedtager en Lov om Indfødsrets Meddelelse, maa man være sig bevidst, at